

Трупата се връщаше така, както бѣше облѣчена, като дяволи и самодиви, и изплаши чичо Янкула.

Тошко се обърна къмъ селянитѣ и имъ рече:

— Елате довечера на представлението и ще видите тия дяволи и самодиви!

Отиде и чичо Янкулъ. Започна се представлението и чичо Якулъ дълго време си търка очитѣ, за да се увѣри, дали сега пъкъ не спи и сънува? Та това сж сжщитѣ ония дяволи и самодиви, дето толкозъ много го изплашиха подъ крушата!... Гледа чичо Янкулъ, гледа и се смѣе самъ на себе си!...

Георги Русиновъ

КОЛЕДАРСКА ПЪСЕНЪ

Рано, рано предъ зори
Презъ поляни и гори,
Заловени за ржчички
Съ топли дрехи и торбички,
Ще летимъ и ще се смѣемъ,
Пѣсни коледни ще пѣемъ:

— Станинине, господине
Станинине, посрѣщни ни.
Ний сме весели другари.
Славни гости коледари.
Носиме ти армагани —
Чисто злато и мерджани.
Колко листи по гората.
Толкозъ радостъ по кжщята.
Като тия плодни ниви
Да сте здрави, да сте живи.
Да сте весели и сити,
Домовити и честити,
Съ тлъсти агнета въ кошари,
Съ едро жито у хамбари.
На стопана — радостъ, сила,
На стопанка — рожба мила.

Атанасъ Душковъ